

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 303/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 czerwca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **26 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **T. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **25 stycznia 2013 r.** sygn. akt **IV U 1873/12**

zmienia zaskarżony wyrok i odwołanie oddala

Sygn. akt III AUa 303/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 24.09.2012 r. przyznał T. K. emeryturę od dnia 1.09.2012 r.

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z przepisem art. 26 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wyliczona emerytura okazała się świadczeniem mniej korzystnym (niższym) niż emerytura ustalona decyzją z dnia 12.05.2008 r. i organ rentowy zawiesił wypłatę emerytury przyznanej decyzją z dnia 24.09.2012 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni wniosła o jej zmianę i zobowiązanie organu rentowego do przeliczenia emerytury przyznanej decyzją z dnia 12.05.2008 r. w ten sposób, aby do wyliczenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił kwotę bazową aktualną w dacie złożenia wniosku o przeliczenie, tj. w dniu 4.09.2012 r.

Podniosła, że spełnia warunki do emerytury w sposób wyżej wskazany, bowiem ukończyła 60 lat życia, a po otrzymaniu emerytury przez ponad 30 miesięcy kontynuowała zatrudnienie i podlegała z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podnosząc, że nie może skutecznie domagać się przeliczenia emerytury w sposób przez siebie wskazany, skoro początkowo otrzymywała świadczenie przedemerytalne, a następnie przyznano jej wcześniejszą emeryturę.

Według organu rentowego wnioskodawczyni złożyła wniosek po ukończeniu 60 roku życia i emerytura została jej ustalona na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie wyrokiem z dnia 25 stycznia 2013 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał pozwany organ rentowy do obliczenia emerytury wnioskodawczyni z uwzględnieniem do wyliczenia części świadczenia wynoszącej 24% kwoty bazowej, kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o przyznanie emerytury, tj. w dniu 4 września 2012 r.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił, że wnioskodawczyni, ur. (...), po pobraniu świadczenia przedemerytalnego nabyła prawo do emerytury od 1.03.2008 r.

Do podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie z kolejnych lat kalendarzowych od 1.01.1998 r. do 31.12.2001 r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony na 129,83%, zaś podstawa wymiaru została wyliczona przy uwzględnieniu kwoty bazowej aktualnej w dacie złożenia wniosku o przyznanie emerytury, która wynosiła 2.2275,37 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 35 lat 4 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok okresów nieskładkowych.

Od daty przyznania emerytury tj. 1.03.2008 r. do dnia złożenia wniosku o jej przeliczenie wnioskodawczyni pozostawała w zatrudnieniu i organ rentowy uwzględnił kolejny okres składkowy wynoszący 4 lata 3 miesiące tj. łącznie 39 lat i 7 miesięcy okresów składkowych.

W ocenie Sądu skoro emerytura, którą otrzymuje wnioskodawczyni została wyliczona zgodnie z przepisem art. 53

powołanej wyżej ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, to w sytuacji, gdy po przyznaniu emerytury T. K. kontynuowała zatrudnienie i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu przez 51 miesięcy, zasadny jest jej wniosek o przeliczenie emerytury w ten sposób, aby do ustalenia części świadczenia stanowiącej 24% kwoty bazowej organ rentowy uwzględnił kwotę bazową aktualną w dacie złożenia wniosku o przeliczenie tj. w dniu 4.09.2012 r.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd wskazał przepis art. 53 ustawy o emeryturach i rentach i art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 25.01.2013 r. zaskarżył apelacją pozwany organ rentowy zarzucając:

naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie przepisów art. 27 oraz 53 ust. 2 i ust. 4 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS i zobowiązanie organu rentowego do obliczenia emerytury z uwzględnieniem do wyliczenia części socjalnej świadczenia kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku o przyznanie emerytury tj. 4.09.2010 r. podczas, gdy wnioskodawczyni nie nabyła prawa do emerytury z art. 27 cyt. ustawy (na starych zasadach) uzależnionej od wysokości kwoty bazowej

i wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że przepis art. 53 ust. 4 nie znajduje zastosowania do emerytur przyznanych już na nowych zasadach tj. na podstawie art. 24 – dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego.

Wnioskodawczyni złożyła wniosek już po osiągnięciu przez nią 60 roku życia – tj. w dniu 4.09.2012 r.

Wiek emerytalny ukończyła (...).

W dniu zatem składania tego wniosku wnioskodawczyni została objęta stanem prawnym, który uprawniał organ rentowy do ustalenia w stosunku do niej emerytury na nowych zasadach zgodnie z art. 24 tej ustawy.

Powyższe uzasadnia wnioski apelacji.

Wnioskodawczyni w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zarzuciła, że zaskarżony wyrok nie został wydany z naruszeniem prawa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jest uzasadniona i skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego.

Niesporne jest, że wnioskodawczyni T. K. decyzją z dnia 12.05.2008 r. nabyła prawo do emerytury.

Po przyznaniu prawa do emerytury kontynuowała zatrudnienie.

Na wniosek skarżącej organ rentowy przeliczył emeryturę uwzględniając kolejnymi decyzjami okresy składkowe przypadające po przyznaniu świadczenia (na zasadzie art. 112 – 113 ustawy o FUS).

Na wniosek z dnia 4.09.2012 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury po ukończeniu 60 lat, decyzją z dnia 24.09.2012 r.

Wysokość emerytury przyznanej zgodnie z art. 24 ustawy emerytalnej okazała się niższa niż emerytura już wypłacona, dlatego kontynuowano wypłatę świadczenia korzystniejszego.

Uzasadniony jest zarzut apelacji naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z regulacji tego przepisu wynika, że stosuje się go do wyliczenia emerytury, jeżeli po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, ubezpieczony podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalno – rentowym.

Przepis ten mieści się w rozdziale 4, a dotyczy ustalenia wysokości emerytur o których mowa w art. 27 – 50 e ustawy o emeryturach i rentach.

Zasady określone w art. 53 nie mają zastosowania do obliczenia emerytury wnioskodawczyni.

Podkreślić należy, że zasady nabywania prawa do emerytury i obliczania jej wysokości dla ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1949 r. uregulowane są

w Dziale II Rozdział 1 ustawy o FUS.

W art. 25 – 26 ustawy określone zostały zasady ustalenia podstawy nowej emerytury.

Mając na uwadze datę urodzenia ubezpieczonej tj. 25.08.1952 r. pozwany nie miał podstaw, przyznając emeryturę po osiągnięciu przez ubezpieczoną wieku emerytalnego, ustalić wysokość tego świadczenia, wg zasad określonych w art. 53 ust. 4.

Wbrew ustaleniom Sądu I instancji, przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie przewidują możliwości przeliczenia tego samego świadczenia na zasadach określonych w art. 53 ust. 4 ustawy.

Z regulacji art. 109 ustawy o emeryturach i rentach wynika, że wysokość emerytury określonej w art. 53 ulega ponownemu ustaleniu na zasadach określonych w art. 110 – 113.

Przepis art. 53 ust. 4 może być stosowany w związku z nabywaniem kolejnego uprawnienia do świadczenia, a nie może stanowić samoistnej podstawy do przeliczenia świadczenia.

Wnioskodawczyni wystąpiła z wnioskiem o kolejną emeryturę w dniu 4.09.2012 r. po ukończeniu 60 lat i przysługuje jej prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, której wysokość oblicza się na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, który do wyliczenia wysokości świadczenia nie uwzględnia kwoty bazowej.

Z wyżej przytoczonych względów dotychczas pobierana emerytura wnioskodawczyni nie może być przeliczona z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

S.:

(...)

(...)